

Valgkamp over hele landet

Opprør lodder stemninga i fire fylker rett før den siste inspurten i valgkampen: Side 6, 7 & 8

RV-valgvind i Oslo!

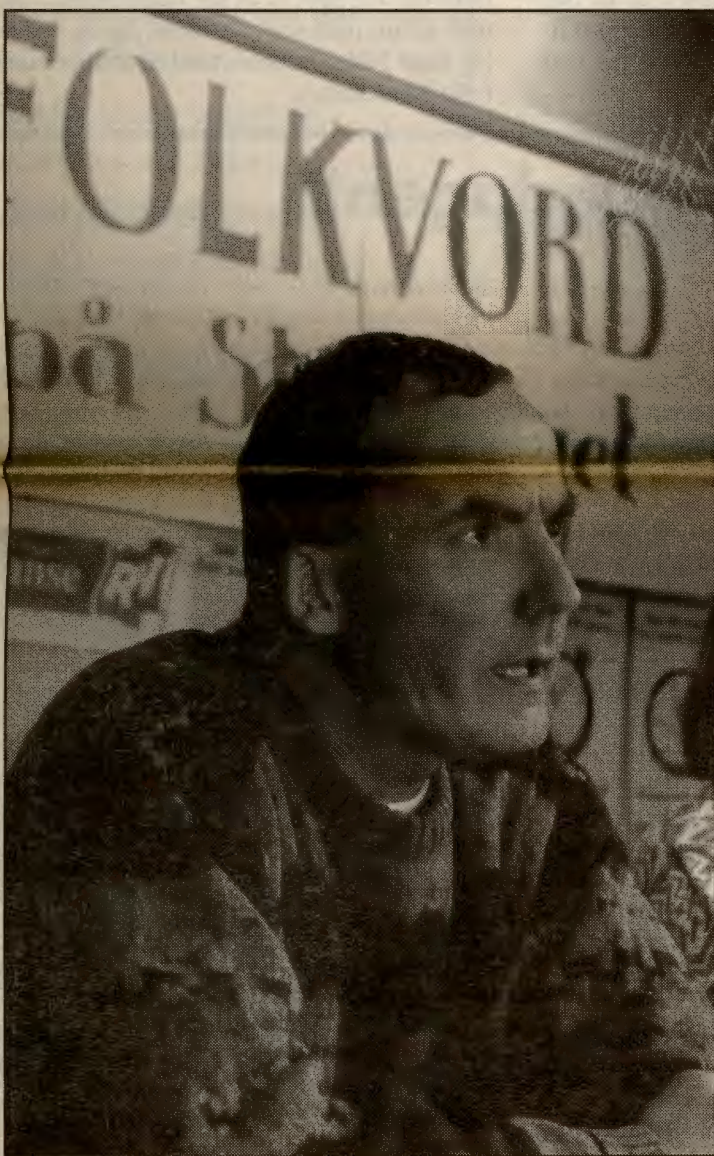
Erlings sjanser svært store. Innspurten avgjør - stå på!

Profilen

Valgkamp er moro!

Solveig Onsøen står på første plass på RV-lista i Nordland. I tida før valgkampstarten grudde hun seg, men da valgkampen først kom i gang, synes hun først og fremst at det er moro.

De siste meningsmålingene for RV i Oslo forteller at vi er på offensiven i forhold til å ta sistemandatet i Oslo, og at vi sloss med FRP eller Høyre om dette. SV lekker til RV, for første gang så tett opp til et stortingsvalg, og en del AP-velgere vil også gjøre spranget over til RV. Meningsmålingene viser også klart at Erling Folkvords innsats i Oslo Bystyre, og den tilliten han har fått blant folk som ellers ikke tilhører i RVs rekker, kan bli tunga på vektskålen.

Men slaget er ikke vunnet! De to siste ukene av valgkampen kommer til å bli helt avgjørende. Vi må vente å bli hardt angrepet, og kunne møte disse angrepene, men vi må først og fremst stole på oss sjøl, vår egen politikk og våre egne saker, og vi må ut på gata og hjem til folk og snakke med dem.

Oslo RV står foran sin største utfordring til nå, og hvert enkelt RV-medlem og sympatisør må ta denne utfordringen personlig.

For resten av landet er også utfordringen klar. En aktiv og offensiv valgkamp kan gi RV-valgvind flere steder, og styrke valgvinden i Oslo. Og RVere over hele landet kan ringe til kjente i Oslo, som Oslo RV ikke når, og på den måten direkte styrke sjansene for at RV skal få sin første representant på Stortinget

KVINNEARBEIDET I STARTGROPA

RV avholdt sin første kvinnekonferanse noen sinne 8. mai i år. Det nyoppretteta kvinneutvalget har starta sitt arbeid, og alle kvinnelige RV-medlemmer inviteres til å tilslutte seg RVs kvinnenettverk. Opprør har truffet Nina Aakernes, som er leder for Kvinneutvalget. Se side 9.

Og etter valget kommer programmet....

Anders Ekeland fra programkomiteen i RV drar så smått i gang debatten om nytt prinsipp-program for RV. Først må vi bestemme oss for hvilken type program vi vil ha, sier han på side 8

Verv Oslo-stemmer!

Kjenner du noen i Oslo du kan ringe til eller sende et postkort til for å få dem til å stemme Erling Folkvord inn på Stortinget? Uansett om du bor i Finmark, Rogaland eller i Oslo, så kan din innsats de siste dagene før valget være avgjørende for om RV blir representert på Stortinget.

Gallupene viser at RV ligger på vippen til å få Oslo-mandat. Og det er mange som kan tenke seg å stemme RV, - til sammen 13 prosent av Oslos velgere - det trengs ca 4,5 prosent for stortingsmandat. En gallup som ble tatt opp i midten av august, viste at hele 38 prosent av dem som ville stemme SV, vurderte å stemme RV. For arbeiderpartivelgere var tallet 13 prosent. Også blant folk som sokner til andre partier er det mye å hente. 25 prosent av Venstres velgere og 33 prosent av Sp's velgere sier at det er «litt sannsynlig» at de vil stemme RV. 3 prosent av Høyre-velgerne og 13 prosent av Frp's sier det samme.

RV kan komme til å mangle noen få stemmer på å få valgt inn Folkvord på Stortinget. Dersom det blir resultatet, vil mange angre på at de ikke stemte RV, og mange RVer vil angre på at de ikke prøvde å verve et par stemmer til. Trå til nå! Det kan være den ene telefonsamtalen din som kan avgjøre!

Vi kan oppleve en blåmandag den 14. september. Det er sannsynlig at valgresultatet i alle fylker utenom Oslo blir dårligere enn FMS-resultatet i 1989 og mye dårligere enn RV-resultatene fra 1991 pga at mange som stemte RV ved lokalvalget nå vil stemme på Nei-kandidater som sannsynlig vil komme inn. Dersom vi ikke når målet om å få valgt Erling inn fra Oslo, vil mange bli forferdelig skuffa og synes det er tungt å gå på videre politisk arbeid. Ja, det vil bli mye lettere om vi lykkes, men det vil slås for er ikke mindre riktig for det. Verden har ikke forandra seg. Vi kan fortsatt gå oppreist og se folk i øya fordi vi står for en politikk der det er hensyn til flertallet av menneskene på jorda og hensynet til miljøet som ligger i bunnen. Vår rolle i grasrotbevegelser er like viktig etter valget som før, og vi vil fortsatt spille en viktig rolle i kommunestyre og fylkesting. En liten pust i bakken trenger vi kanskje, men å gi opp kampen for å forandre verden på grunn av et valgresultat? Nei!

Aksel Nærstad

Valgkamp er moro!

Av Pål Ravensborg-Gjertsen.

Opprør får etter litt detektivarbeid fatt i Solveig Onsøen i Vågan, rett fra et intervju sammen med Erling Folkvord i Lofotposten.

- Tirsdag hadde vi pressekonferanse i Mo om EØS og krafta. Det fungerte veldig bra, og pressa ga oss skikkelig oppslag. Nå er det full fart her i Vågan, og jeg er ganske spent på hva Lofotposten får ut av møtet med oss.

Solveig Onsøen (37) er den ene av tre kvinner som står på toppen av RV-lista i sitt fylke, og i RV-kretser utafør fylket er hun kanskje mindre kjent enn de to andre, Anne Steinsland fra Østfold og Solveig Aamdal fra Nord-Trøndelag. Men i Nordland er Solveig Onsøen kjent, først og fremst som en uredd faglig tillitsvalgt og de tre siste åra som leder av Nordland lærerlag avdeling for førskolelærere. I de seinere åra også mer og mer kjent som RVer, blant annet som representant for RV i Nordland Fylkesting det siste året i Einar Jetnes fravær.

- Hvordan begynte interessen din for politikk?

- Jeg fikk den vel inn med morsmelka. Kommer fra en arbeiderfamilie i Sør-

Trøndelag der de to viktigste bøkene var partiboka og fagforeningsboka. Og den bakgrunnen har prega meg, sjøl om jeg har skifta parti.

Lærerskole i Bodø fra 1974 til 77, hvor hun var med i NKS, og siden det bosatt i kommuner hvor det var lite partipolitikk. Først i Berlevåg i nesten ti år, og tillitsvalgt nesten fra første stund.

- Leder av Barnehegemda ble jeg også. Partitilhørighet betydde mindre i Berlevåg enn om du blei ansett som skikka til vervet.

Solveig har stått på RV-listene til stortings- og fylkestingsvalg, men bare som det hun sjøl kaller listefyll. Det kosta også en del overtalelse for å få henne til å ta topp-plassen, men hun skjønte at hennes breie kontaktflate og innsats som faglig lederskikkelse i fylket, og de gode erfaringene RV hadde med henne i Fylkestinget, gjorde at hun sto laglig til for hogg. Og Solveig liker ikke å høre at jenter ikkje tør - for det gjør de.

- Det er en styrke å være jente - og sjøl om jeg sikkert ikke er verdens stødigste kvinnesaks kvinne - så jobber jeg med å gi det mest av det jeg holder på med er kvinneprofil.

- Mange synes det er hardt å drive valgkamp, hva synes du?

- Det skal være hardt, men nå synes jeg først og fremst at det er morro. I tida før valgkampen starta grudde jeg meg både for mediafolk og motstandere og innbilte meg på et vis at de var dyktigere enn meg. Til tross for erfaringene både fra fagbevegelsen og fylkestinget følte jeg det slik. Men da valgkampen først kom igang forsvant den følelsen. Jeg fant ut at jeg hadde minst like mye å fare med som de andre, og og nå ser jeg fram både til møter med media og politiske motstandere.

Utfall

Vi er en halv million kvinner som jobber full tid i dette landet. De fleste av oss har en ganske så hesblesende hverdag. Vi er alle i fullt arbeid, mange av oss sliter med å få de 24 timene som døgnet gir til å strekke til. Husarbeide, unger, omsorg og pleie. Har vi ikke unger sjøl, så har vi kanskje gamle foreldre eller svigerforeldre. Hvem har ikke hørt om den slitne mora med konstant dårlig samvittighet fordi hun aldri har tid nok med ungene sine? Eller tid nok til å få tatt en nødvendig storreingjøring i hjemmet? For ikke å snakke om tid nok til å delta i ungas idrettslag eller musikkorps og ikke minst i det politiske liv? 430 000 kvinner velger å jobbe deltid fordi denne dobbeltarbeidende hverdagen er for knallhard.

Derfor drømmer vi om 6 timers normalarbeidsdag med full lønnskompensasjon. Da ville hverdagen vår bli langt mere levelig.

I RV syns vi at det fins veldig mange argumenter i dagens Norge for at denne drømmen bør og kan bli virkelighet.

For å ta noen av dem:

Da jeg var barn, kunne en familie leve av 45 timers lønnsarbeid i uka. Idag er det forholdsvis umulig for en nyetablert småbarnsfamilie. Mange har økonomiske problemer sjøl med 75 timers lønnsarbeid i uka. Dette er en grov forverring for folk og det har skjedd over forholdsvis kort tid.

Samtidig har det skjedd en enorm produktivitetsøkning. Jeg kan jo bare ta faget mitt som jeg kjenner. Vi behøver ikke gå mange tiårene tilbake hvor det tok ei hel uke å produsere ett fargesett. Idag kan jeg uten problemer produsere 20() i uka. Jeg er sikker på at hvis folk tenker igjennom hva som har skjedd på sine egne arbeidsplasser, vil de komme fram til tilsvarende eksempler. F.eks. supermarkedene i forhold til de gamle butikkene, hvor mange flere folk betjener ikke en kassadame idag i forhold til ei for tjue år sida?

6-timers-dagen!

På en måte så er det jo veldig bra at vi bruker mindre tid for å produsere det vi trenger. Det burde gi oss mere tid til andre ting. Men paradokset i det samfunnet vi lever i, er jo at det er fortjenesten som bestemmer, ikke behovene til folk. Derfor har vi fått et to tredjedelers samfunn. To tredjedeler jobber seg halvt ihjel, bl.a. med 70 000 årsverk i overtid. Mens en tredjedel ikke får lov til å jobbe og må klare seg på en minimal trygd. 41 000 mennesker får ikke engang trygd, men må ta lua i handa og gå på sosialen.

Det er nemlig noen som tjener på to tredjedelers samfunnet. Arbeidsfolk stiller ikke så harde krav når arbeidsløsheten truer i bakgrunnen.

Derfor blir vi fora opp med at det er krisetid, at vi må være solidariske og ikke kreve så mye. Gro har lovt oss arbeidsplasser i valgkamp etter valgkamp. Hun har hatt alle muligheter til å gi folk arbeid. Isteden for å bruke et titalls milliarder på å innføre 6-timersdagen, kan hun uten å blunke sende over 40 milliarder til bankene.

Og da må vi ta oss tida til et lite, konkret regnestykke:

Om alle timene det vil bli arbeidet mindre ved 6-timersdagen skulle bli erstattet av nye arbeidstakere, ville det gitt 400000 nye arbeidsplasser. Så mange vil det ikke bli, bl.a. pga effektivisering. Forsiktige anslag viser at 6-timersdagen vil gi over 100 000 nye arbeidsplasser fordelt på alle sektorer.

Folk som jobber 6 timer deltid idag vil kunne få full lønn for den samme tida. Andre deltidsarbeidere vil få vesentlig lønnsøkning. Så hvis vi regner lønnskostnader for 100 000 nye arbeidsplasser, samt beregner lønnstillegg for alle deltidsarbeidere, og så tar og trekker ifra inntekter staten vil få av dette i form av arbeidsgiveravgift, skatt og moms, så har vi kommet fram til at innføringen av 6-timersdagen idag muligens vil totalt koste ca 15 milli-

arder kroner. Da er selvfølgelig spart arbeidsløshetsstrygd inkludert i regnestykket.

Det som ikke er regna med, er sparte utgifter f.eks. på helsebudsjettet, når folk slipper å slite så mye.

Dette regnestykket er for å vise at det er mulig. Og idag ville det gi 100 000 arbeidstøse jobb.

Det blir ikke noen 6-timersdag bare av at Erling kommer inn på Tinget. Men vi syns det er på tide at arbeidsfolk og andre i dette landet samler seg om å ta ut noe av den enorme produktivitetsøkninga som har vært i samfunnet, til vår fordel. Det er på tide at vi lenker oss sammen og slås for en mer rettferdig fordeling av både det lønnsarbeidet som fins og det ulønna hus- og omsorgsarbeidet i hjemmene.

Det er på tide at vi prøver å snu utviklinga av 2/3-samfunnet. DET vil folk flest i Norge tjene på!

Mai Gythfeldt

OPPRØR

Ansvarlig redaktør: Pål Ravensborg-Gjertsen
I redaksjonen dette nr: Rune Soma, Kari Celius, Kristin Johansen

Innlegg sendes til: Opprør/Rød Valgallianse,
Gåteborggt. 8, 0566 Oslo
Tlf: 22 38 42 50, 09-16.00 og 22 38 43 76 mandag 16.00-19.00

Styrk arbeiderprofilen i valgkampen

Faglig mønst-ring i

Lørdag 21. august avholdt RV en åpen faglig konferanse i Oslo om arbeidsløsheten.

Konferansen starta ute, midt på Karl Johan, foran RVs valgkampbu, der RVs program mot arbeidsløsheten ble presentert for konferansedeltakerne og etter hvert ganske mange andre interesserte og skuelystne.

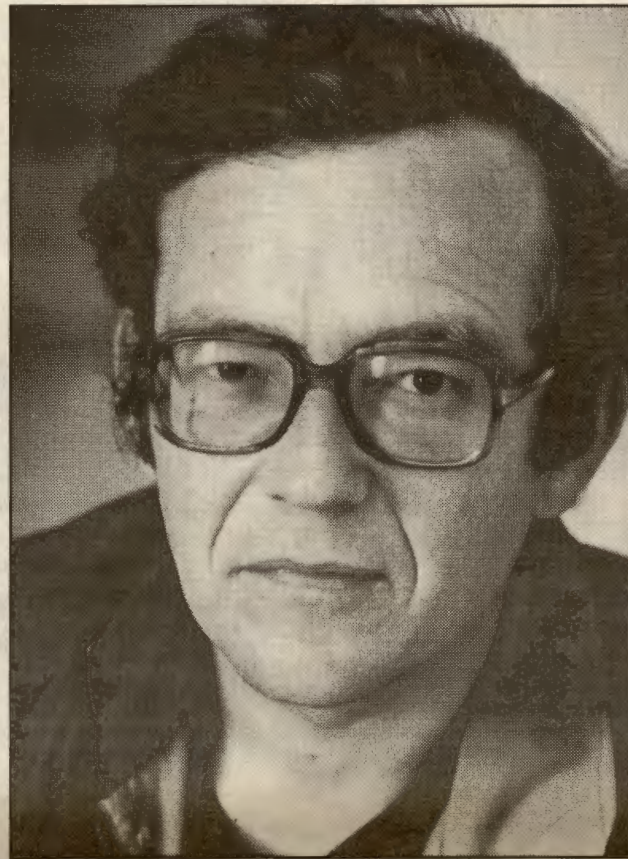
Av Pål Ravnsborg-Gjertsen.

Etter denne ganske lystige konferanseåpninga samla omlag femti fagorganiserte og arbeidsløse seg i Folkets Hus hvor konferansen fortsatte med innledninger og debatt. Arne Rolijordets spennende og grundige hefte om arbeidsløsheten, som både viser at massearbeidsløshet er et resultat av bevisst politikk

Arbeid til alle ?

Rød Valgallianse

Gøteborggt. 8, 0566 Oslo Tlf.: 22 38 42 50 Fax: 22 38 46 02

Arne Rolijordets hefte «Arbeid til alle?» bør være et godt redskap i valgkampen

fra maktas side, og at det gjennom politisk kamp kan settes inn tiltak som kan fjerne svært mye av dagens og framtidens massearbeidsløshet, også innafor kapitalismen. Men ei slik utvikling er uforenelig med EØS-avtalen og EF-medlemskap, og vil sette strenge begrensninger på kapitalens friheter og profitt.

Det var ganske mange nye folk på konferansen, mens en del av de mer kjente mangla. Det gjorde ikke debattene mindre spennende, og både arbeidsløse og faglige aktivister presenterte konkrete erfaringer fra arbeidsløshet og kampen for faglige rettigheter. Flere nye meldte seg inn i RVs faglige nettverk.

Flere arbeidsløse reiste tanken om organisering av arbeidsløse på tvers av forbundsgrensene - i et eget forbund for arbeidsløse. Nødvendigheten av at noe slikt gjøres illustreres best med at titusenvise av arbeidsløse har gått ut av fagorganisasjonene sine.

RVs faglige ledelse lovet på flekken å reise denne debatten, og faglig utvalg i RV vil som en start bygge ut egen nettverksorganisering av arbeidsløse.

Faglig nettverk møtes

Etter den vellykka faglige mønst-

ringa lørdag, samla en mindre gruppe fagorganiserte RVere seg søndag den 22. august for å oppsummere lørdagen og komme med de siste utspillene til organisasjonen foran valgkampinnspurten.

Hovedkonklusjonen var entydig, arbeiderprofilen i valgkampen må styrkes i innspurten.

Ett viktig redskap i denne sammenhengen er Arne Rolijordets «Arbeid til alle?»-hefte. Det sammenfatter krav fra fagforeninger og miljøorganisasjoner om hva slags produksjon som bør bygges opp,

underbygger dem i forhold til arbeidsløsheten og kampen mot EF/EØS, og presenterer en annen vei enn både regjeringas politikk for massearbeidsløshet og SVs «seriøse kapitalisme».

RV over hele landet må bruke heftet og ta de forslagene det presenterer opp både på arbeidsplassene og i konfrontasjoner med politiske motstandere i valgkampen.

Det er tidligere dokumentert - og Rolijordets hefte gjør det til gagns - at EØS-avtalen og EF-medlemskap gjør kampen mot arbeidsløsheten enda mye vanskeligere. Vi må bruke disse eksemplene mer aktivt i valgkampen.

Konferansen mente at styrkinga av arbeiderprofilen også var viktig i Oslo. Sjøl om Erling Folkvord har skaffa seg og RV mye respekt blant arbeidsfolk i Oslo, så er han fremdeles i for liten grad oppfatta som arbeiderpolitiker.

Valgkampinnspurten kan rette på det, både gjennom utspill og i møter på arbeidsplassene. Det er viktig å få fram at Erling og RV-gruppa i bystyret er de eneste som ikke har kjøpt tiltak uten tariffønn og Oslo kommunes tilpassing til EØS-avtalen, mens byråds-SV har lagt seg flate for begge deler.

Radikale arbeidervelgere over hele landet, både industriarbeidere og mange kvinner i offentlig sektor, ser med skepsis både på AP og SV. Disse folkene må RV få fatt i, sjansene er størst der RV har en viss styrke, og ved dette valget spesielt i Oslo.

To av RVs løpesedler bør massespre på arbeidsplassene, 6-timersdagen og Hele folket i arbeid - Nei til EF - Ut av EØS.

RV-rapport om EF/EØS og krafta.

Den 2. september offentliggjør RV en omfattende rapport om EF/EØS og vannkrafta. Rapporten inneholder viktig ny dokumentasjon, men innholdet er sperra for pressa - inkludert Opprør - til offentliggjøringsdagen.

Men Opprør har fått lov til å trykke forordet, og det gjør vi gjerne, samtidig som vi oppfordrer folk til å bestille rapporten fra RV-kontoret.

FORORD

Denne RV-rapporten dokumenterer at EØS-avtalen og eit norsk medlemskap i EF vil slå beina under nasjonal styring over kraftpolitikken.

EØS-avtalen vil mellom anna føre til:

Adgang for energiselskap i andre EØS/EF-land til å kjøpe opp norske

kraftverk.

Adgang til fri krafteksport frå Norge til andre EØS/EF-land.

At Norge må tilpasse seg ein indre energimarknad med felles konkurransereglar.

Høgare strømprisar i Norge både til den kraftkrevjande industrien, andre bedrifter, forbrukarar og offentleg drift.

Undergraving av arbeidsplassar i Norge som er avhengig av rimeleg strøm.

Redusert satsing på miljøtiltak basert på billeg, rein fornybar norsk

vasskraftenergi.

Auka press for å få bygd ut vassdrag i Norge med tanke på langsiktig krafteksport til andre EØS/EF-land.

Eit historisk brot med norsk kraft- og konsesjonspolitik sidan 1906.

Denne rapporten byggjer på eit omfattande kjeldemateriale og diskusjonar både innan Raud Valallianse og i fagrørsla, miljøørsla og i Nei til EF.

Rapporten legg stor vekt på å få fram fakta om utviklinga på dette området, både i Norge og i EF. RV har bygd opp eit energi-politisk nettverk over heile landet for å kunne fylgje med i dei dramatiske endringane som no skjer på energisektoren. Vi ynskjer fleire kontaktar for å kunne gjere denne rapporten betre og enno meir aktuell i neste opplag. Vi ynskjer at denne rappor-

ten skal kunne spore både til diskusjon om og kamp mot EØS-avtalen.

Terje Kollbotn har hatt hovedansvaret for å samanfatte denne rapporten. Kollbotn er fagleg leiar i RV og kommunestyre-representant i industrisamfunnet Odda. Han har hatt ei rekkje tillitsverv innan fagrørsla.

Rapporten kostar kr. 20 pluss porto. Bestilling og reaksjonar kan sendast til

Raud Valallianse (RV)
Gøteborggt.8
0566 OSLO
Telefon:22-384250
Telefax:22-384602
Postgiro: 0805 2251916

Erling Folkvord inn på Stortinget? -Sjansene stiger!-

Ronald Byes utrop «stakkars Storting» er svært nær til å bli en realitet om et par uker. Og utropet var ingen tilfældighet. Bye vet av egen erfaring hvor ubøyelig Erling Folkvord er i konfrontasjon med makthaverne. Han vet også mye om hva en god møkkagraver kan komme til å finne innafor dørene på Løvebakken. En RV-gruppe på Tinget med Erling Folkvord i spissen er en skrekkvisjon for makthaverne. Vi kan gjøre den visjonen til en realitet. Arbeidsfolk i kamp fortjener det, EF/EØS-motstanderne fortjener det, og makta fortjener ikke bedre.

KJØP LODD OG VINN!

Lodd á kr 20,- bestilles fra Rød Valgallianse, Gøteborggt. 8, 0556 Oslo, tlf: 22 38 42 50

GI DITT BIDRAG TIL VALGKAMPFONDET NÅ!

Valgkamp koster penger, og ditt bidrag trengs nå, på postgirokonto 0825 0402601

Innspurten avgjør - stå på!

Støtt RV, mot arbeidsløshet, EF/EØS og rasisme

RVs særegne Nei!

- Nei-sida i norsk politikk består av et fruktbart mangfold av interesser og meninger. I Nei-koret har RV sin særegne stemme. Det er viktig å tydeliggjøre denne, altså begrunne vårt NEI til både EØS og EF. Med denne begrunnelsen har RVs nestleder Jørn Magdahl skrevet et 55 siders hefte om "RVs Nei", som gis ut under valgkampinnspurten.

Av Rune Soma

Hefet "RVs nei" gir en grundig og gjennomarbeida framstilling av de viktigste sidene ved EFs utvikling og RVs begrunnelse for å avvise både EØS-avtale og medlemskap. Som forfatteren sjøl sier i forordet, er mange av eksemplene som trekkes fram fellesgode for NEI-fronten. Men den helheten eksemplene settes inn i, er en sterk begrunnelse for at RV har en særegen rolle å spille i EF-kampen, som et alternativ på ytterste venstre fløy.

Kapitalens EF

I motsetning til hvordan EF-tilhengerne ynder å framstille det, er ikke EF skapt for å komme fram til løsninger på viktige overnasjonale problemer som f.eks. miljøspørsmålene. Heller ikke er det å skape fred i Europa som er EFs oppgave. EF oppsto, og har utvikla seg, ut fra de behovene den europeiske storkapitalen har for overnasjonalitet. Tilrettelegging for en stadig mer reindyrtka markeds kapitalisme er den ene bærebjelken i EF-systemet. Den andre er behovet for å styrke Vest-Europa som økonomisk blokk i konkurranse med USA og Japan.

Denne grunnleggende forståelsen av EF som storkapitalens prosjekt, ligger som en solid bunnsville i "RVs nei". Mye av analysen og eksemplene er hentet fra stoff som

tidligere har vært publisert, bl.a. i tidsskriftet "Vardøger", men dette gjør dem ikke mindre aktuelle.

Også norsk storkapital

Et slikt anti-kapitalistisk utgangspunkt for EF-motstanden er en nødvendighet, dersom ikke RV skal gå i samme fella som særlig Senterpartiet og EF-motstandere i Arbeiderpartiet gjør: Opp mot EF stilles en idyllisert utgave av den norske kapitalismen. Bak den EF-tilpassinga vi har sett i Norge de siste åra, ligger grunnleggende interesser og behov også for norsk storkapital. Presset fra næringslivet for EF-medlemskap handler derfor ikke først og fremst om markedsadgang, for dette har man allerede gjennom frihandelsavtalen. Det handler mer om at et medlemskap vil endre styrkeforholdene mellom klassene i Norge til kapitalens fordel og fjerne hindre for uhemma økonomisk vekst på bekostning av miljøet. Med dette utgangspunktet setter "RVs nei" spørsmål som veitbygging, sosial dumping, offentlige anbud, skatteharmonisering og miljøstandarder i sammenheng.

Og netopp fordi norsk kapital i bunn og grunn har felles interesser med EF-kapitalen, kan ikke EF-kampen vinnes gjennom folkeavstemminga aleine. Sjøl om vi står

utafor EF, vil prosessen mot et EF-lik samfunn fortsette, dersom ikke arbeiderklassen og sterke folkelige krefter tvinger utviklinga i en annen retning. En seier i folkeavstemminga er imidlertid av stor betydning for defineringen av styrkeforholda i kampen framover.

Militærets EF

Det er ikke tvil om at EF også har militære ambisjoner. "RVs Nei" gjennomfører en grundig drøfting av utviklinga på dette feltet de se neste åra; gjenoppvekkinga av Vest-Unionen, planene om en EF-hær, opprettelsen av et "Eurocorps" og EFs diplomatiske framstøt i forhold til krigen i ex-Jugoslavia. Hånd i hånd med denne opprustinga styrker EF muren rundt Festung Europa gjennom et system av handels- og asylpolitiske traktater og initiativer. Også på dette feltet er Norge EFs medspiller. Uten noe som helst debatt, ble for eksempel Norge knyttet til Vestunionen som assosiert medlem. Denne siden ved EF-tilpassinga har hittil vært lite framme i den norske debatten, og det er en viktig oppgave for RV å sette den på dagsorden.

"RVs Nei" legger i analysa av EFs militære ambisjoner stor vekt på Tysklands rolle. Det er et åpent spørsmål om dette bildet ikke bør nyanseres. Tross alt er både

Fra indre marked til felles hær.

Av Jørn Magdahl

EF-hefte

RVs nestleder Jørn Magdahl har skrevet et hefte om RVs Nei.

Frankrike og Storbritannia allerede i dag militære stormakter, med et stort antall militærbaser spredt rundt hele kloden. Frankrike har f.eks. klart definerte utenrikspolitiske interesser i Afrika, og har til og med intervensert militært i området.

Sjølråderetten

"RVs Nei" går også inn i reell debatt omkring det spørsmålet ved EF-kampen som kanskje har vært mest diskutert på ytterste venstre fløy; spørsmålet om nasjonal sjølråderett, sjåvinisme og internasjonalisme. Både det "demokratiske underskuddet" i EF, hensynet til bosetning og næringsgrunnlag i distriktene og økologisk forvaltning av naturressursene, er sterke argumenter for at norsk råderett på disse områdene må opprettholdes, og at RV må slåss for at Norge skal bryte ut av EØS.

Men samtidig som EF-kampen er en kamp for norsk sjølråderett, er

det også en kamp for en "alternativ" internasjonalisme, en internasjonalisme som knytter arbeiderklassen, miljøbevegelsen og andre folkelige krefter i ulike land tettere sammen. Denne siden ved EF-kampen er sørgelig forsømt i Norge, og skal den reises, må den reises av RV.

Derfor er det også tvingende nødvendig at RV trekker et klart skille mellom forsvar av sjølråderetten og nasjonal sjåvinisme. "RVs NEI" spissformulerer det på følgende måte:

- En NEI-seier bygd på sjåvinisme ville være enda verre enn et NEI-nederlag på et anstendig grunnlag. Tygg på den dere!

Jørn Magdahl:

RVs NEI

EF: Fra indre marked til felles hær Bestilles fra RV - Pris kr. ??

Hjelp oss å spre Opprør!

Både dette og forrige nummer av Opprør, har ikke nådd fram til alle medlemmer av RV. Landsmøtet vedtok at abonnementet på Opprør skulle dekkes av medlemskontingenten. Intensjonen var at alle medlemmer skulle få Opprør direkte i postkassa. Ordninga med Opprør i kommisjonær til kommunegruppene skulle opphøre, dersom en ikke spesielt ønska dette. Hovedproblemet er at vi sntralt i RV ikke har fått ajourførte lister over medlemmene med riktig adresse fra de ulike kommunegruppene. Dette må dere ordne snarest!

Vi trenger lister over alle medlemmer som har betalt kontingent for 1992. Landsmøte vedtok nemlig at en har fulle medlemsrettigheter i

inntil et år etter en har betalt kontingent. Sjølsagt ønsker vi også å få lister på de nye medlemmene dere har rekruttert i 1993 og over hvem som har betalt kontingent for 1993. Dere må gi oss fortløpende beskjed om alle nye RV-ere som skal ha Opprør. Lykke til med vervinga i valgkampen!

Medlemskontingenten

Arbeidet med å kreve inn kontingenten for 1993 går tregt. Dersom du ikke har betalt, så betal inn med en gang til lokalgruppa/fylket! RV-kontingenten er kr. 200 i året, og dekker abonnementet på Opprør.

Gjertrud Skarholt.

Studieopplegget som forsvant!

I sommer ble det utarbeida et studieopplegg for valgkampen, som alle kommunegruppene kunne følge. Dessverre så skjedde det en klikk i utsendinga fra RV sentralt, og opplegget er derfor ikke blitt spredd til alle RV-grupper. Store deler av dette studieopplegget er lagd rundt hefter og matriale som RV har produsert i valgkampen. Det betyr at studiene i RV's viktigste kampsaker godt kan brukes etter valgkampen også. Både for gamle og nye RV-medlemmer og som grunnlag for en studiesirkel for å verve nye medlemmer. Studieopplegget er godkjent av Ny Verden.

Viktige meldinger fra RVs org. utvalg ved Gjertrud Skarholt

Alle lag/kommunegrupper og enkeltpersoner som ønsker å starte studiesirkel i RV-regi bør derfor kontakte RV's organisasjonsutvalg ved Gjertrud Skarholt for hjelp og støtte. Skriv eller ring til RV-kontoret og gi beskjed, så ringes dere opp.

Gjertrud Skarholt.

**Husk å
stemme!**

VALGKAMP OVER

Valgkampen er i gang, og rapporter fra hele landet forteller om sterk øking av aktiviteten i RV-laga.

Av Pål Ravnsborg-Gjertsen.

Inntrykkene er blandet, men stort sett er det framgang å spore med hensyn til mediadekning, mens både antall og intensitet kan økes blant de lokale aktivistene på gata. Mange fylker mener også å merke bortkasta stemmer-problemet i forhold til SV/SP, og mye tyder på at SP er mest i vinden blant RV-sympatisører som tenker på å stemme <taktisk>. I mange fylker er RVs hovedmålsetting i valgkampen å styrke organisasjonen og få spredd politikken til nye folk. Skolevalg-

kampen prioriteres høyt over hele landet, og Rød Ungdom er aktivt med i den mange steder. Men noen steder er målsettingene mer offensive. Terje Kollbotn sier det slik: «Vi må aldri se på oss sjøl som sjansel øse. Vi er valgets outsider, men vi er på banen, og av og til vinner outsideren, sjøl om oddsen mot han er høy.» Opprør har intervjuet noen av listetoppene for å få deres inntrykk av valgkampen foran den siste innspurten.

TELEMARK:

Listetoppen utmeldt - valgkampen går videre

- At Ketil Kvist meldte seg ut av RV var jo ikke den valgkampstarten vi ønska oss, men for gjennomføringa av valgkampen betyr det lite, sier Morten Halvorsen, kommunestyremedlem på Notodden og nummer to på stortingsvalglista i Telemark.

- At vi kan komme til å merke det på stemmetallene er en annen sak. I skvisen for å få EF-motstandere på Tinget, der vi kan komme til å lekke vel så mye til SP som til SV, hjelper det ikke akkurat å ha en listetopp som har meldt seg ut med brask og bram og stort oppslag i lokalpressa.

- Hva skjer i forhold til representasjon i media?

- Det går greit. Der er det partiene som er invitert, og Telemark RV har avklart situasjonen både med NRK og andre.

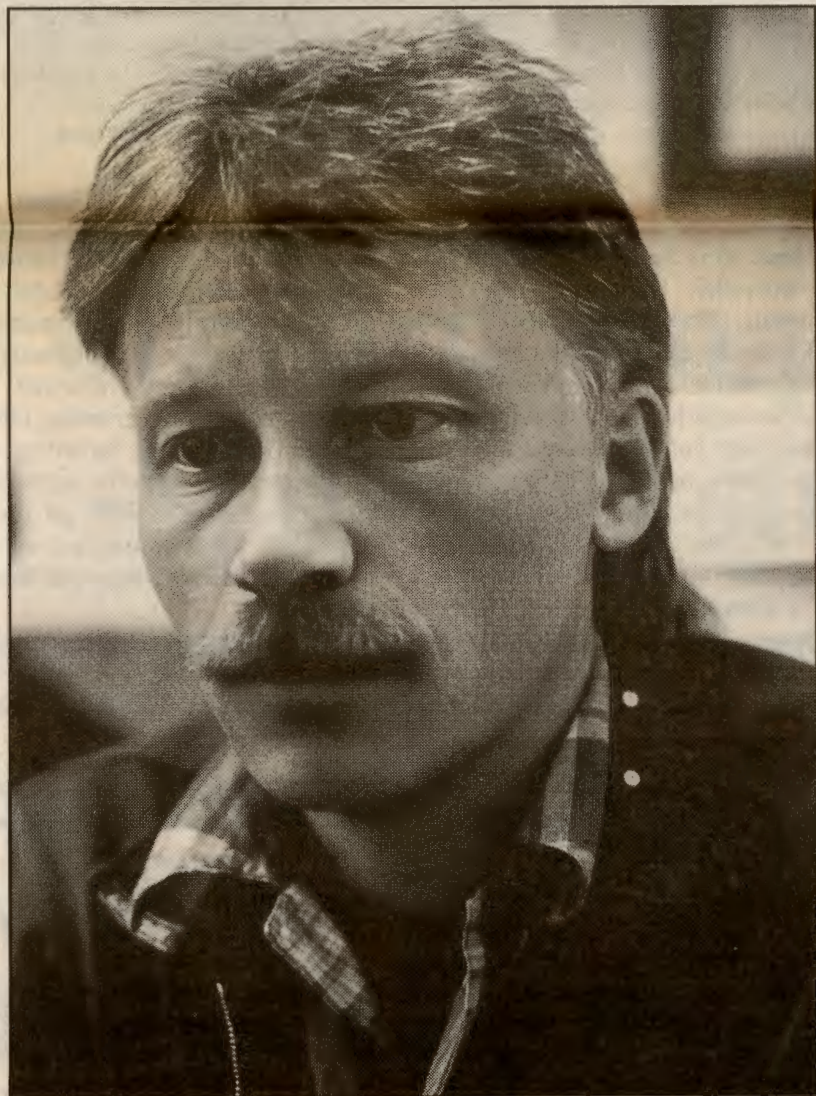
Målsetninger

- Hva slags målsettinger har dere for valgkampen?

- Hovedmålsettinga vår er å styrke RV-gruppene over hele fylket og å styrke kampanjen for Erling Folkvord på Tinget fra Oslo. I tillegg legger vi stor vekt på skolevalgkampen, der lokalgruppene stiller folk til skolene i sitt distrikt.

- Hva har skjedd til nå - bortsett fra Ketil Kvists utmeldelse?

- Valgkampåpninga den 14. august var ganske vellykka, og i tillegg hadde vi en fin internkonferanse den helga i Skien hvor vi la opp valgstrategien og finpusa

hovedsakene som i vårt fylke blir kampen mot EØS-avtalen, arbeidsøsheten og fri krafteksport.

EØS

Disse sakene henger sammen, EØS-avtalen kommer til å gjøre det ulovlig med lave el-priser til kraftkrevende norsk industri, noe som er en forutsetning for svært mange arbeidsplasser i vårt fylke. Dereguleringa av energiomsetninga kommer til å forsterke bildet. Det blir mer lønnsomt å eksportere krafta enn å bruke den til å utvikle arbeidsplasser her i landet.

- Er aktivistene mobilisert?

- Lokalgruppene har klart å mobilisere en god del av sine aktivister, og vi kommer stort sett til å drive valgkampen i direkte kontakt med folk, på stands, konfrontasjonsmøter og andre arrangementer. Under blues-festivalen på Notodden snakka vi med mye folk og delte ut 300 KK. Valgkampen i Telemark kommer i år til å være uten store postkasseutdelinger. Den ikke-direkte kontakten vil vi så godt som mulig formidle gjennom lokalmedia, der vi til en viss grad slipper til.

NORDLAND:

Tilsig av nye RV-velgere

- Det mest gledelige til nå i valgkampen er at vi har mange eksempler på nye folk som ser RV som det mest konsekvente Nei til EF/EØS-partiet og derfor vil stemme på oss.

Dette har vært merkbart helt siden SVs landsmøte, og blant disse folkene finnes flere som for få måneder siden mente at vi burde trekke listene våre. Hvis RV-sympatisører i Nordland har kvaler i forhold til taktisk stemmegiving, går de stemmene sannsynligvis til SP. SVs flørtning med Gro har ikke gjort dem noe godt her i fylket.

Solveig Onsøen, RVs listetopp i

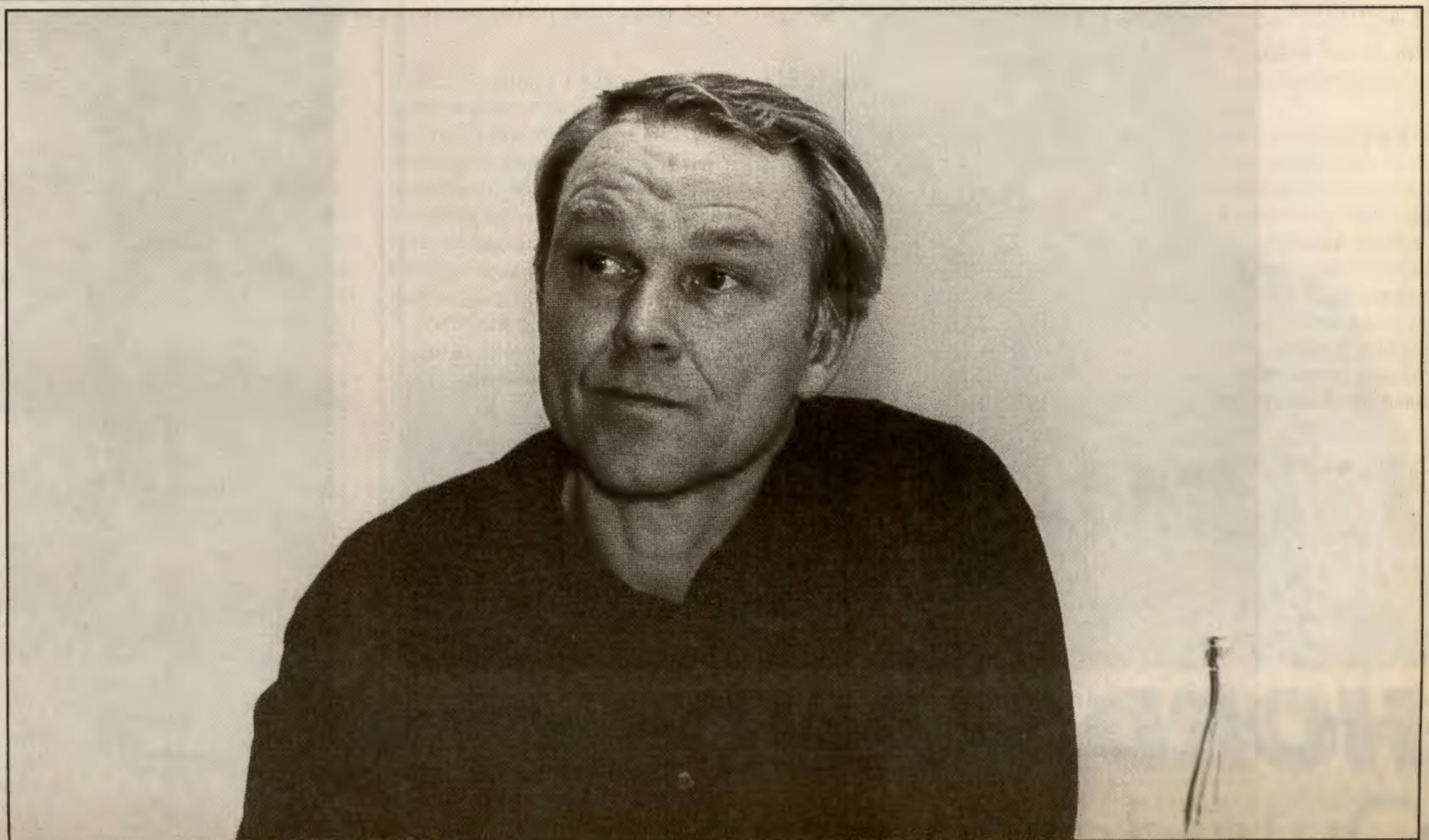
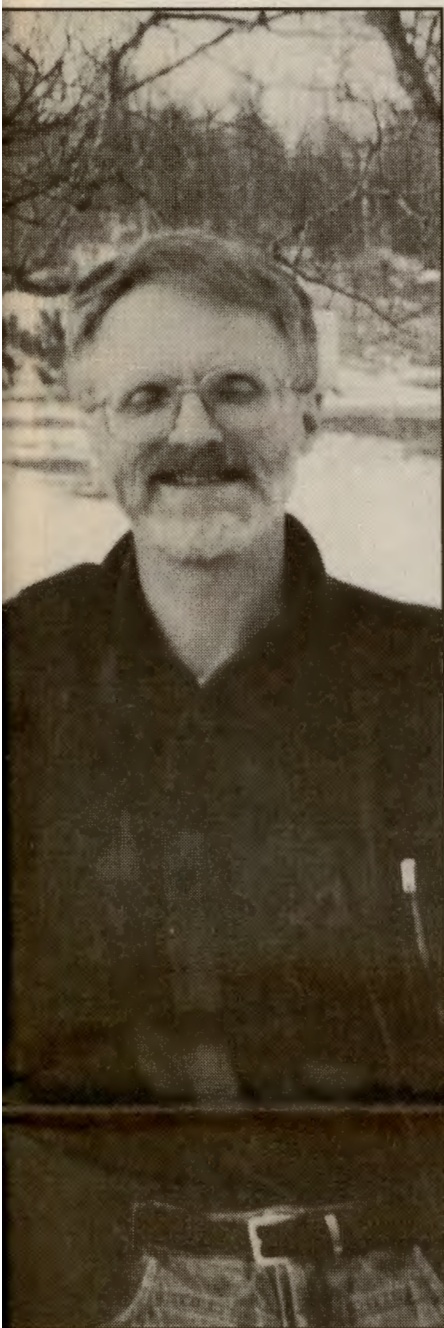
Nordland, har startet innspurten på en hektisk valgkamp og sier ikke på forhånd at RV er sjansel øse.

Full fart

- Hvordan har oppstarten vært?
- Det har vært full fart. Vi hadde valgkampåpning i Bodø og ved Saltstraumen den 14., med stand om 6-timersdagen og egen løpeseddel, og hele helga hadde vi internt valgkampseminar. Spesielt mange jenter fra Bodø møtte opp og var entusiastiske, og i tillegg var det folk fra RV-gruppene i hele fylket. Onsdag den 18. åpna Nord-Norgemessa med «partilederbatt» med mye kjente tryner fra Storting og regjering - og meg. Det gikk visst ikke så verst, og jeg ble bra referert i avisene etterpå. Helsen med Brikt og meg i Nordlands-posten er det også blitt.

- Hva skjer framover?

ER HELE LANDET

SØR-TRØNDELAG:

Mange utspill - aktivistene må på banen!

- Vi jobber mest med tre saker, og knytter kampen mot EF/EØS og arbeidsløsheten til alle tre. Sakene er kraft, fiskeri og offentlig sektor. Mange folk jobber med dette, og det vil komme spesielle utspill fram til valget. Om krafta i Mo sammen med Erling Folkvord, om fiskeri i Vågan, og om offentlig sektor i Bodø.

Skolevalgkampen

- Andre ting som prioriteres i valgkampen?

- Skolevalgkampen. Vi prøver å være to personer på alle skolene for å få bedre kontakt med interesserte, og vi vil bruke valgkampen aktivt til å organisere ungdommen i forhold til RV-bygging. Sjøl skal jeg blant annet til skolene i Melbu, Vågan og Stokkmarknes hvor RV har gjort det svært bra ved skolevalg før.

Ellers har vi sendt brev til alle som har stått på RV-lister ved kommunevalg før - og det er mange - og bedt om deres støtte.

- Hva med en ringerunde til kjente i Oslo, rekker dere det midt oppi deres egen valgkamp?

- Vi har tatt det opp ved flere anledninger på møter og seminarer, men ikke gjort spesielle tiltak for å organisere det. Men det blir nok en god del rikstelefoner til Oslo i løpet av valgkampinnspurten.

— **Valgkampen er i full gang her, og vi har fått bra med oppslag i lokalmedia, utenom ett svært viktig sted.**

- Adresseavisa boykoter oss. Men vi henger på dem og satser på at vi skal få dem til å presentere oss skikkelig i valgkampinnspurten. Vi aksepterer ikke avisas argumentasjon om at vi er uinteressante fordi vi ikke har mandatsjanser. Nå sier gallupen 2%, og sjøl om det er langt fra mandat, så er det mye mer enn vi har hatt ved tidligere stortingsvalg. Og i forhold både til vår betydning i EF/EØS-kampen og til alminnelige demokratiske spilleregler holder ikke argumentasjonen. Stavanger Aftenblad og Bergens Tidende finner plass til RV. Adresseavisa i Trondheim burde følge den samme linja. Peder Martin Lysestøl, RVs førstekandidat i Sør-Trøndelag er arg, men ikke overrasket. Det er ikke første gang «Adressa» gjemmer bort RV.

- Men Arbeider-Avisa, TV-Trøndelag og nærradioene gir oss bra

behandling. Blant annet fikk RVs valgkampoppstart et veldig bra oppslag i Arbeider-Avisa, mens SV rasende måtte konstatere at deres oppstart samme dag ble avspist med ikke stort mer enn en notis.

Media

- Peder Martin fortsetter: Vi har arbeidet en del for å komme mer ut i media. I en tid har vi nå hatt ukentlige pressekonferanser med forskjellige utspill. En del media kommer, og det har både ført til oppslag og bedre kontakt med media. Blant annet har vi presentert vårt eget hefte om EØS-avtalen og virkningene av den i Trøndelag, og naturligvis programmet vårt.

- Markerer RV seg på gata?

- Sentralt i Trondheim er det aktivitet, men ellers lite. Aktivistene er ikke kommet skikkelig på banen enda, og det er en fare for at dette er noe vi kommer til å slite med også i innspurten.

- Hva tror du er hovedgrunnen til dette? RVs valgkamper har jo i svært stor grad vært drevet av lokale aktivister før.

- Tradisjonelt har det vært stor forskjell på aktivismen fra kommunevalg til stortingsvalg. I år kommer skvisen i forhold til bortkasta

stemmer og ei målsetting om flest mulig EF-motstandere på Tinget ekstra sterkt fram. Mange er på defensiven i forhold til dette, og det finnes en god del aktivister fra kommunevalget som vurderer å stemme SV/SP nå. Spesielt virker det som om SP er i vinden. Vi må få gjennomslag blant våre sympatisører for at et svakt valg for RV faktisk er et tilbakeslag for EF-kampen, og enda verre for kampen mot EØS-avtalen. I EØS-kampen er vi helt sentrale og drivende, mens SP og enda mer SV har tonet EØS ned i valgkampen. At SV er villige til å selge sin EØS-motstand for et nærmere samarbeid med AP er det få som tviler på. Sjøl om både SP og SV er allierte i EF-kampen, så er det unødvendig av RV-velgere å legge seg flate for dem. Det er ikke på Stortinget EF-kampen vinnes.

- Har dere i tillegg til EØS-rapporten gjort andre spesielle utspill til nå?

Industriprogram

- Vi har i forbindelse med arbeidsløsheten - og EØS-avtalen - gjort en undersøkelse på de ti største industriarbeidsplassene i fylket. Ingen planlegger å ta inn nye folk, og tre av dem regner framtida som usik-

ker. Sammen med undersøkelsen lanserte vi Trond Andresens industriprogram, og har fått en god del respons, også i media.

- Hvilke planer har dere for innspurten?

- Vi kommer til å prioritere skolevalgkampen høgt, og det blir også en god del andre konfrontasjonsmøter som vi skal stille opp på. RV i Trondheim har vært aktive i forbindelse med Kosovo-albanerne, og regjeringas flyktningepolitikk skal nagles til skampelen i valgkampen. Vi vil også ha konkrete utspill på de andre hovedsakene i RVs politikk fram mot valget. I tillegg skal vi jobbe for å få aktivistene på banen. RV er nemlig ikke ukjent for folk i Sør-Trøndelag lenger. I en gallup som «Adressa» gjorde viste det seg at flere folk visste hvem RVs listetopp var enn listetoppene fra mye større partier, blant annet SVs. Nå gir ikke det i seg sjøl så mange ekstrastemmer, og sjøl om gallupen nå sier 2%, så er skvisen i år så sterk at vi bør være fornøyd hvis vi gjør en bra valgkamp og ikke får vesentlig lavere stemmetall enn ved stortingsvalgene i -85 og -89.

Mer valgkamp på side 8

HORDALAND: Outsideren vinner av og til.

- Det ble valgkampåpning med smell i Bergen den 14. august, med direkte konfrontasjon med rasistene i «Fedrelandspartiet».

- En antirasistisk ungdom ble slått med, og direkte fra talerstolen krevde vi at Bergens politikere skal nekte Myrdal kommunal grunn når han kommer til byen seinere i valgkampen. Mobilisering til antirasistisk markering mot Myrdal er igang, i samarbeid med AMOR og SOS rasisme. RV vil blant annet bruke skolevalgkampen til å mobilisere ungdommen til å bli med på m ønstringa mot rasistene.

Entusiastisk

Terje Kollbotn er kanskje RVs aller mest entusiastiske listetopp, full av ideer og evne til å sette dem ut i livet, og vanskeligere å målbinde enn prinsessa i eventyret. Det siste har Finn Kristensen også funnet ut, han har trukket seg fra m øte i regi av Porsgrunn Samorg der han og Terje skulle brake sammen om krafteksport, EØS-avtalen og konsekvensene for norske arbeidsplasser.

- Hordalands valgprogram er på nynorsk, og det dempa litt av den kjeften jeg fikk på valg m øte i

Mållaget fordi det sentrale materialet bare fins på bokmål. Og programmet er bra, det knytter EØS-kampen sammen med andre hovedsaker for RV, som arbeidsløshet. Samferdselspolitikken er sammenholdt med milj øpolitikken, og det får en naturlig konklusjon i vårt strategiske mål, sosialismen.

Pressesenter

- *Planene framover, Terje?*
- Mange konfrontasjonsmøter med stortingspolitikere, Venstre og RV. Utspill om EØS og energipolitikken den 31. august. I år har vi prioritert å prege det lokale mediabildet. Vi har oppretta et eget pressesenter. Over tjue lokalaviser fores med stoff flere ganger i uka, og det kommer stort sett inn. Sakene våre har nyhetsverdi. Dette opplegget har vi drevet siden slutten av juli. I tillegg er RV-kontoret i Bergen rusta opp til å drive valgkamp, med folk til stede hele dagen.

- *Hvordan er situasjonen med aktivister?*

- Kreftene er konsentrert om Bergen, Voss og Odda, men vi har også noen st øttespillere i andre kommuner. En del nye folk har meldt seg til tjeneste, men oppslutninga fra gamle travere kunne vært bedre. Vi har politikken, vi preger debattene, men vi har ikke klart å bygge opp en fylkesomfattende organisasjon av aktivister

som driver kampen om oppslutning lokalt.

Outsider

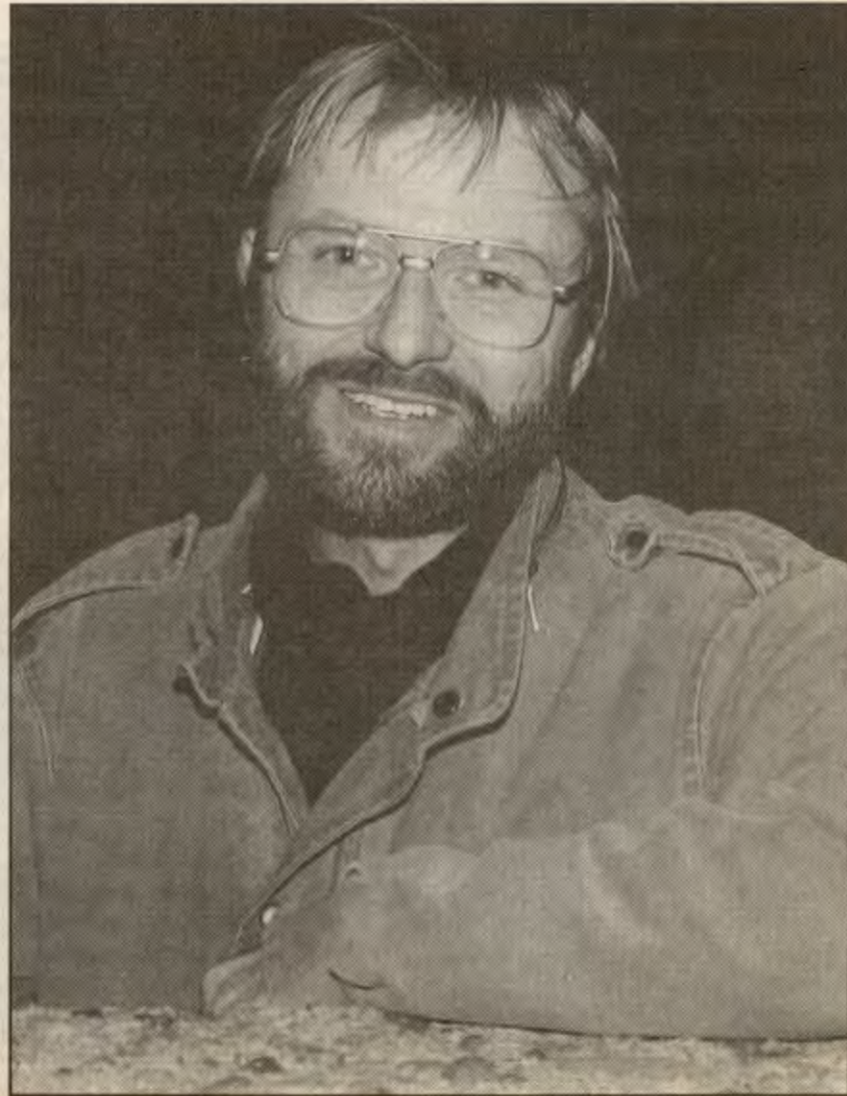
- *Er dere utsatt for taktisk stemmegiving i Hordaland?*

- Det kan vi vel være, men RV i Hordaland driver en offensiv valgkamp for å bli representert på Stortinget! Det gj ør vi gjennom å presentere vår politikk og våre saker, og å utfordre de andre partiene på disse sakene. RV er valgets outsider, men outsiderne går av og til inn. Det får bli opp til velgerne, men vi skal ikke kjenne oss slått på forhånd, vi skal stå l øpet ut.

- *Hva skiller deg fra andre partiers kandidater?*

- F ørst og fremst politikken vår, men i tillegg er jeg den eneste arbeidsløse listetoppen i Hordaland, den eneste med aktiv fagforeningsbakgrunn og den eneste fra indre Hordaland. Kort sagt, arbeiderklassens, de arbeidsløses og distriktenes representant i Hordaland. Og det er vel ikke noe dårlig utgangspunkt. Bortsett fra Erling i Oslo, er visst jeg den eneste som sier noe konkret om hva jeg vil gj øre på Tinget. Vi burde gj øre det flere steder. RV som også vil være et distriktparti kan ikke konsentrere alle sine krefter og forhåpninger om mandatet i hovedstaden. Over hele landet må vi drive offensiv valgkamp, og det er dessuten den beste st øtta vi kan gi Erling i Oslo.

Langt eller kort program?

Etter valget starter den viktige debatten om nytt prinsippprogram i RV. Men først må vi avklare hva slags program vi trenger, skriver Anders Ekeland i denne artikkelen. Anders er medlem av komiteen som skal utarbeide forslaget til nytt program for RV.

Skal prinsippprogrammet være en kort populær framstilling av "bærebjelkene i RVs politikk"? Eller skal det være noe i likhet med AKPs prinsippprogram? Jeg heller sterkt til det siste av to gunner. For det første at vi trenger en grundig debatt om prinsipielle spørsmål. Debatten er like viktig som sluttresultatet. For det andre at et kort program nødvendigvis blir så alment at det vil få lite å si for RVs politiske praksis. Det vil ikke fungere som noen ballast eller rettesnor i vanskelige taktiske og strategiske spørsmål.

Klarest mulig

Derfor må prinsippprogrammet prøve å være klarest mulig på de kontroversielle områdene, som f.eks. synet på kvinnebevegelsen, den økologiske bevegelsen, industripolitiske programmer, erfaringene fra de sosialistiske landa, vurderingen av partier som SV, DNA.

Skjebnen til forslaget fra Sør-Trøndelag foran og på siste landsmøtet viste for meg klart farene ved et kort og kompromisspreget forslag. Sør-Trøndelags forslag tok utgangspunkt i et forslag som Per Schanke og jeg hadde snekkret sammen. Det var så kort de politiske motsigelsene ikke kom fram i klartekst og de tøyta da ut i diskusjoner

om ord med ulik signaleffekt. Greit nok for alle som var helt inne i de ulike tradisjonenes spesielle språkbruk, men vanskelig å se de reele og viktige politiske motsetningene. Debatten ble dermed lite lærerik.

Kompromiss

For det andre var programmet et grovt tilhugget kompromiss. Man tok bort hverandres "ekstreme standpunkter". Dette hadde sjølsagt den positive sida at det viste at en var enige om nok til å jobbe fornuftig sammen, men samtidig forsvant mye av engasjementet og gnisten i debatten.

Det ligger også i sakens natur at prinsippprogrammer ikke bør være en lang rekké kompromisser og alment godtagbare formuleringer. Prinsippprogrammet må utgjøre et språklig og politisk hele. En bør ikke kile inn Obrestad-passasjer eller andre typer fremmedlegmer i det som ellers danner en helhet.

For ikke å snyte oss for en engasjert og lærerik debatt, bør vi derfor se det som naturlig at det dukker opp flere veldig markante forslag til prinsippprogram i tiden etter valget. Det er en forutsetning en lærerik kamp på liv og død mellom prinsipper - ikke personer - som er viktig for den politiske konsolideringen av RV.

RVs kvinnearbeid i startgropa

RV holdt sin første kvinnekonferanse noen sinne 8. mai. Et tyvetalls jenter fra Oslo og Akershus, Bergen, Trondheim og Tromsø møtte fram.

Av Kari Celius

Konferansen diskuterte to tema: 90åra - tilbakeslag for kvinnene? Hvilke utfordringer står vi overfor? og 90åra - og RVs muligheter. Noen av oss kombinerte forøvrig konferan-

sen med deltakelse i Grethe Waitzløp og Holmenkoll-stafett.

Tilbakeslag - og ny aktivisme

Innleder på det første tema : 90-åra - tilbakeslag for kvinnene? var Anne Søyland fra Kvinnefronten. Hun holdt en innledning vi må være lei for at ikke fler damer fikk anledning til å høre. Det vil ta for mye plass å gjengi innledningen, men den dreiet seg rundt noen av de tilbakeslagene vi har sett mot kvinners rettigheter gjennom slutten av 80-årene. (En del av poengene hennene er for øvrig senere kommet på

trykk i et innlegg i Klassekampen.) Hun var ikke så sikker på om 90-åra vil bli noe tilbakeslag for kvinnekampen, snarere tvert imot. I forbindelse med kampen mot toppløs servering ser vi nå ny aktivisme. Hun nevnte til slutt en del andre områder hvor det jobbes kvinnepolitisk:

* 6-timersdagen: det jobbes med konkrete prosjekter med innføring av 6-timersdag i hjemmebasert tjeneste.

* angrepet mot enslige forsørgere: Kvinnefronten sammen med interesseorganisasjoner, andre kvinneorganisasjoner og fagforeninger mot KleppeII-utvalget.

* Utlendingloven

* Kvinner og helse: nødvendig å sette seg inn i tema knyttet til gen-teknologi, fortsatt kamp til støtte for abortloven.

Nødvendig med politikkutvikling

Inger Lisbeth Hegland holdt den andre hovedinnledningen om 90-åra og de kvinnepolitiske utfordringene RV står overfor. Hun slo fast at det er nødvendig at RV utvikler sin egen kvinnepolitikk. Dette er viktig både for at RV skal kunne frastå som et sjølstendig og helhetlig parti, og for at partiet skal

være et alternativ for kvinner. Kvinneopprøret i AKP viste at kvinnepolitikken kunne utfordre fundamentet for partiet. Men etter hvert stoppa den kvinnepolitiske diskusjonen opp, fordi man på liv og død måtte være enige fordi man var damer. Dette hemmet den videre politikktutviklinga, og det virket frustrerende på mange.

Inger Lisbeth reiste også spørsmålsteget ved om det i dag var mulig å lage kvinnepolitikk i to partier samtidig.

Hun hadde en rekke forslag til organisatoriske løsninger for å styrke RV kvinnepolitisk. RV er et bredt parti på landsbasis, med medlemmer fra ulike politiske miljøer, med ulike tradisjoner. Det er viktig at RV begynner å bygge opp et kvinne-nettverk, slik at damer som jobber i samme sektorer kan bli kjent med hverandre. Dette er ikke bare en oppgave for RV sentralt. Mye må skje lokalt, og da må en ta utgangspunkt i egne erfaringer og behov.

RVs kvinneutvalg

Opprør har snakket litt med Nina Aakernes, leder for det nyoppretta kvinneutvalget i RV.

Av Kari Celius

Nina er vara til RVs arbeidsutvalg, og har møtt fast. Hun har sin politiske bakgrunn i Arbeidermakt-gruppa (AMG) og har jobbet kvinnepolitisk i fagforeningssammenheng, med kvinneorganisering i Grafisk.

Med seg i utvalget har hun: Magnhild Folkvord, Ingvild Ås, Wenche Bjørnebekk, Marte Michelet, Liv Finstad, Marit Danielsen og Kristin Johansen.

— Hvilke inntrykk sitter du igjen med etter konferansen?

— Vi har fått startet opp det kvinnepolitiske arbeidet i RV. Konferansen var viktig for å få kontakt med RV-damer utenfor Oslo. Den ga oss et utgangspunkt for å starte bygginga av det kvinnepolitiske nettverket det var enighet på konferansen om at vi trenger. Siden har vi også fått oppretta kvinneutvalget. Dessuten var det gode innledninger, og aktive debattanter. Langt fler burde fått glede av innledninga til Anne. Men kvinneutvalget jobber med å få utgitt innled-

Vi må ha en egen kvinnepolitikk for å fremstå som et sjølstendig politisk parti, sier Nina Aakernes

ninga som hefte.

— Hvilke kvinnepolitiske oppgaver ser du i RV framover?

— Den mest umiddelbare oppgave-

ven er å bygge opp det kvinnepolitiske nettverket. Det er nødvendig å samle erfaringene fra den jobbinga som RV-damer driver. Det gjelder

kvinnepolitisk arbeid som drives i fagforeningene, i aktivismiljøet, og i kvinneorganisasjoner. I dag er dette politiske arbeidet lite synlig, og det blir ikke tatt vare på eller oppsummert i RV.

Upløyd mark i RV-sammenheng

— RV må ha en offisiell kvinnepolitikk for å kunne framstå som et sjølstendig politisk parti. Den må vi utvikle i fellesskap, og den må nedfelles i en kvinnepolitisk plattform. Dette er et arbeid som vil ta litt tid. Kvinnepolitikken er ikke oppløyd mark, men den er det i RV-sammenheng. Noen kvinnepolitiske spørsmål vil det kanskje være nødvendig å ta kamp på innad i partiet.

— Separat kvinneorganisering er nødvendig både for å få konsentrert seg om politikktutvikling på et område som ikke har vært prioritert i partiet, og for å utvikle en pressgruppe for å få fremmet kvinnepolitikken innad.

6-timersdagen

— Hvilke kvinnepolitiske oppgaver ser du i RV framover?

— Jeg vil ha 6-timersdagen som spiss-sak. Dette til tross for at det er motsetninger på det innad i RV.

For det første fordi det er et viktig krav for kvinner, et krav som samler kvinner i heltid og kvinner i del-

tid. For det andre fordi 6-timersdagen fordeler arbeid til fler, det er et logisk svar på arbeidsløsheten. For det tredje fordi det er et krav som de andre partiene har sprunget fra. Det er nødvendig for RV å profilere 6-timersdagen hvis vi skal bli troverdig for kvinner. Tross alt regner RV med å ha en stor del av velgermassen sin blant kvinner i offentlig sektor.

Konflikten på SAS-hotellet viser dessuten at kvinnene rammes hardest av uryddige arbeidsforhold og undergraving av retten til fast arbeid.

Vi har lagd et hefte om 6-timersdagen, som flest mulig bør skaffe seg. Løpeseddelen er også klar.

Nye konferanser

— Hvilke kvinnepolitiske begivenheter kan vi se fram til i den nærmeste tida?

— Både Rød Ungdom og RV planlegger store kvinnekonferanser. RU sin skal være allerede i september. Temamessig legges det vekt på skolering i kvinneteorii. I RV har vi satt av første helga i februar til konferansen. Vi er i startgropa med planlegginga, så det er bare å melde seg for dem som vil være med på å jobbe med konferansen. Ta kontakt med utvalget, eller med meg på telefon 22 37 01 26!

RV-hefte om 6-timersdagen

RV har nå gitt ut et eget hefte om 6-timersdagen. Heftet er på 18 sider og tar opp følgende temaer:

- * 6-timersdagen - et kvinnekrav
- * 6-timersdagen - et kampkrav mot arbeidsløsheta
- * 6-timersdagen - og visjonen om sosialismen
- * 6-timersdagskravet - reell bevegelse
- * Forsøk med 6-timersdag i Kiruna
- * Hva vil 6-timersdagen koste?

Heftet koster kr. 15,- og kan bestilles fra RV, Gøteborggt 8, 0566 Oslo

KVINNETTVERK

Jeg ønsker å knytte meg til RVs kvinnetnettverk

Navn:

Adresse:

Postnr/sted:

Telefon: Jobb: Privat:

Send slippet til RVs kvinneutvalg, Gøteborggt 8, 0566 Oslo

Fagbevegelsen mot år 2000

Konferanse i Trondheim 1. - 3. oktober.

Den første helga i oktober er Trondheim stedet for fagorganiserte som vil diskutere fagbevegelsens framtid og kampen for arbeid og faglige rettigheter. Da arrangerer Trondheim faglige Samorganisasjon konferanse med denne ramma.

Av Pål Ravensborg-Gjertsen.

Bakgrunnen er den seinere tidas økende angrep på faglige rettigheter, både i forhold til arbeidsløshet og tiltaksordninger, og i forhold til direkte angrep på de faglige rettighetene på enkeltstående arbeidsplasser.

Opprør har snakket med Siri Flack, som står midt oppe i forberedelsene til konferansen.

- Vi har fått en god del positiv

respons på konferansen, men også en del motbør i form av at invitasjonene er blitt liggende en del steder uten å bli tatt opp. Ikke alle er like glade for at Trondheim Samorg tar opp diskusjonene om faglige rettigheter og retten til arbeid på denne måten. Dette er en konferanse som ikke er toppstyrt, og hvor folka på golvet kan få presentere sine erfaringer, synspunkter og krav. Vi har også hatt litt problemer med innledere, blant annet nekta NHO å stille

motinnleder til Terje Skog.

Men når det er sagt, det blir mye bra program. To fra golvet på SAS-hotellet i Oslo, en tamil og en norsk, forteller om sine erfaringer fra kampen for arbeidsplassene sine, og Torbjørn Kristoffersen og Britt Unni Arntzen skal innlede om Kleppe- og Orskaugsutvalgets innstillinger.

- Hvem kan komme?

- Alle fagorganiserte som vil og som betaler deltakeravgiften på 175 kroner. Men jeg vil oppfordre folk til å ta konferansen opp i klubber og foreninger og få dem til å sende folk. Gjøres det slik behøver det heller ikke å bli så dyrt for den enkelte.

- Hva med overnatting?

- Vi har fått avtale med et hotell

om 350 kroner pr. overnatting på enkeltrom, inklusiv frokost, og på ungdomsherberge nær konferansestedet for vel 200 kroner, også på enkeltrom og med frokost. Dobbeltrom og andre løsninger kan bli billigere, og skulle noen trenge det, kan vi sikkert ordne med flat-seng hjemme hos folk også.

- Og påmeldingsfristen?

Få med at den er endra! Den nye fristen er 20. september. Gjenta det! Den 20. september!

Vi har også snakket med Terje Kollbotn om konferansen. Hans oppfordring var klar: Dra til Trondheim. Denne konferansen kan bringe kampen for de faglige rettighetene opp på et høyere nivå.

Klipp fra andre

Jan Hårstad har framlagt som ide for Opprør at vi starter opp en spalte med klipp fra forskjellige utenlandske marxistiske organisasjoner for å presentere forskjellige analyser av de viktigste politiske spørsmålene internasjonalt.

Han har oversatt og sendt oss noen klipp, og vi har valgt ut ett av dem, fra International Review nr. 74, organ for International Communist Current, som analyserer hvordan de ledende imperialistlandenes spill påvirker krigen på Balkan.

Opprør tar gjerne imot kommentarer til Hårstads ide.

Her følger utklippet:

- Oppbrekningen av Jugoslavia er et resultat av Tysklands ønske om å profitere på den jugoslaviske krisa for å gjenvinne en av sine gamle innflytelsessfærer, og via Kroatia skaffe seg tilgang til Middelhavet. Tysklands «gode venner» hadde ingen illusjoner om å tillate Tyskland å skaffe seg fri adgang til de kroatisk havnene og oppmuntret Serbia til å angripe Kroatia.

USA oppmuntret da Bosnia til å erklære sin uavhengighet i håp om å skaffe seg en trofast alliert i området. De europeiske maktene hadde - av ulike, motsetningsfylte grunner - intet ønske om at dette skulle skje. For mens de alle sammen erklærte sitt ønske om å beskytte Bosnia overfor verdenssamfunnet, oppmuntret de i virkeligheten den serbiske og kroatisk framrykkingen

og saboterte muligheten av en amerikansk intervensjon.

Denne sammensatte realitet ble uttrykt via propaganda. Alle maktene var hyklerisk enige om at lille Bosnia skulle beskyttes mot aggresjon. Alle sammen konkurrerte om hvem som kunne legge fram de beste «passifistiske» og «humanitære» erklæringene, men så snart det kom til konkrete forslag, sørget de for et helvete av en polsk riksdag. På den ene siden presset USA på for en tøff intervensjon, mens Frankrike og England, med uthalingstaktikk og diplomatiske intriger, gjorde alt de kunne for å forhindre det.

Dagens allianser kan godt endre seg i morgen til et scenario hvor Serbia kan bli presentert som en akseptabel alliert. Til slutt vil alle disse glødende humanitære erklæringene framstå som det de er: ren propaganda for å skjule de virkelige fordypete spenningene mellom de vestlige imperialistiske maktene som en gang var allierte mot Sovjet.

Etter Sovjets sammenbrudd har disse maktene vært engasjert i en kompleks reorganisering av sine allianser. Tyskland tar igjen sikte på å bli leder av en maktblokk som landet mistet ved nederlaget i 2. verdenskrig. Og siden det ikke er, i alle fall ikke ennå, noen blokk-disciplin, jakter hvert land etter å bli «nummer en» og spiller sitt eget imperialistiske spill.

Situasjonen i Bosnia er derfor ikke et resultat av stormaktenes maktesløshet i det å gjenopprette fred, men tvert imot uttrykk for den dynamikk som presser gårdsdagens allierte mot en konfrontasjon på den imperialistiske arenaen, selv om de for øyeblikket bare handler indirekte.

OPPRØR-redaksjonen trenger medarbeidere!

Har du lyst til å være med å jobbe med Opprør? Vi trenger folk som kan skrive artikler, lage intervjuer, ta bilder, redigere stoff og være med i produksjonen av avisa. Kan du, eller ønsker du å lære noe eller alt av dette, ta kontakt!

Ring RV, tlf. 22 38 42 50

eller direkte til redaksjonen mandager kl. 16.00 til 19.00 på telefon 22 38 43 76

Rød Valgallianses Valgkampløtteri 1993

Kjøp lodd og vinn en reise til kr. 25.000,- !

294 gevinster til en verdi av 125.230,- kr. - reiser, kunst, sportsutstyr m.m.
Tillatt salg: 25.000 lodd á kr. 20,-

Forhåndstrukne lodd - du ser med én gang om du har vunnet!

Lotteriets overskudd går i sin helhet til RVs valgkamparbeid!

Kjøp lodd og vinn - få Folkvord inn!

Loddene bestilles fra:

Rød Valgallianse

Gjøteborggt, 8, 0566 Oslo, tlf: 22 38 42 50, Fax: 22 38 46 02, postgiro: 0805 2251916

Nye angrep på eneforsørgere.

Av Siri Jensen, faglig leder i AKP

Regjeringa fikk i vår ikke støtte til alle sine nedskjæringsforslag bygd på Kleppe 2. Men de fikk støtte i prinsippet for forslaget om å kutte ekstra barnetrygd til eneforsørgere med nye samboere. Forslaget skal opp igjen i forbindelse med statsbudsjettet.

I tillegg ble det rett før sommeren nedsatt en arbeidsgruppe for å gå «grundig» gjennom støtteordningene for eneforsørgere med frist i slutten av august for å legge fram forslag til »omlegging». Det argumenteres for nedskjæringer for noen for at de alle fattigste skal kunne få mer.

Trolig blir de konkrete forslaga ikke fremmet før etter valget, i forbindelse med statsbudsjettet. Men det er viktig å få fram partienes syn før valget. Her kommer noen forslag til spørsmål til bruk i valgkampen:

1. I Arbeiderbladet tirsdag 3. august bekrefter statssekretær Ole Jacob Frich i Sosialdepartementet at departementet arbeider med flere forslag til innstramminger i støtten til eneforsørgere. Vil deres parti støtte forslag til innstramminger i overgangsstøtten eller andre deler av støtten til eneforsørgere, som endring av beløp, nedkorting av antall år eller krav om at eneforsørgeren skal melde seg som arbeidssøkende for å få støtte?

2. Støtter dere forslaget om å fjerne overgangsstøtten (og ekstra barnetrygd) for eneforsørgere som går inn i nye samboerforhold? Mener dere dette vil styrke kvinnes økonomiske sjølstendighet? Hvordan vil dere avgjøre hva som er et varig samboerforhold og hvordan skal det kontrolleres?

3. Er dere enig med regjeringa i at støtten til eneforsørgere nå er så bra at det er denne gruppa som må svi dersom det skal bli noen forbedringer for de som har det vanskeligst?

Angrepene på støtten til eneforsørgerne vil ha svære konsekvenser.

For det første angripes og splittes en gruppe som står svakt økonomisk og som gang på gang blir utsatt for moralistiske angrep. For det andre er det i stor grad ungene som rammes.

For det tredje viser forskning at mulighetene for eneforsørgerne er en avgjørende faktor for feminisering av fattigdommen; i svært mange land utgjør alenemødre en voksende gruppe fattige.

For det fjerde kan en se situasjonen for eneforsørgerne som et symbol på kvinnenes stilling, fordi alle kvinner med barn kan bli eneforsørgere.

Det er vanskelig å gå til valg på - still AP og de andre partiene til ansvar!

6-timersdagen

Kampen for 6-timersdagen

Av Nina Aakernes og Gjertrud Skarholt

Drøye 70 år har gått siden slaget om 8-timersdagen. Produktiviten i industrien har på disse åra økt voldsomt. En stadig mindre del av befolkningen er i stand til å produsere en stadig større del av det vi trenger for å leve. Arbeidsløsheta i Norge nærmer seg 200.000. De siste tiårene har vist at den europeiske arbeidsløsheten er strukturell, at den ikke er resultat av kortvarige konjunktursvingninger. Vi er på full fart inn i "2/3-samfunnet", hvor en økende delen av befolkninga, de som står utenfor arbeidsmarkedet, blir "nyfattige".

Det er sløseri med menneskelige ressurser at 2/3 av arbeidsstokken i Norge jobber helsa av seg og at det jobbes overtid tilsvarende 70.000 årsverk, mens 1/3 lever på trygd. I stedet for å godta denne utviklinga må fagbevegelsen kreve at det tilgjengelige arbeidet fordeles. I denne sammenhengen vil kravet om 6-timers normalarbeidsdag stå helt sentralt.

Hittill har 6-timersdagen i RV i hovedsak blitt framført som et kvinnekraft. 6-timersdagen er et kvinnekraft, og vil fortsette å være helt sentralt i kvinnekampen. Men det er på tide at RV reiser 6-timersdagskravet på alvor også som et kampkrav mot arbeidsløsheta, og det er på høy tid at RVs mannlige arbeidere også stiller seg i spissen for dette. Krav om igangsetting av ny industri er vel og bra, men realiteten er at ny industrireisning, på grunn av de svære kapitalmengdene som med moderne teknologi må finnes bak hver arbeidsplass, aldri kan fjerne arbeidsløsheta. Nye jobber innafor miljøsektoren og i omsorgsyrene er også viktig nok, men heller ikke dette er nok. Skal arbeidsløsheta bort kommer vi ikke utenom en kraftig reduksjon av normalarbeidsdagen.

Innføring av 6-timersdagen i Norge vil grovt regna skape ett sted mellom 100.000 og 200.000 nye arbeidsplasser. Disse arbeidsplassene finnes i alle sektorene av økonomien, kreve både faglærte og ufaglærte og være spredt utover alle steder der folk bor og jobber. I tillegg vil 6-timersdagen bety økt lønn for 1/2 million deltidsarbeidende, og et bedre liv for alle 2 millioner yrkesaktive i Norge.

Mange, også i RV mener at 6-timersdagen er urealistisk og en avsporing i ei tid der arbeiderklassen fører en forsvarskamp. Vi er ikke uenige i at det blir en tøff kamp. Men vi tror at dagens defensive situasjon krever krav som peker ut over den konkrete situasjonen folk er oppe i på den enkelte arbeidsplass. Det er viktig å reise krav som bryter med tradisjonell tenkning: krav som setter arbeidsfolks behov i sentrum. Kravet om 6-timers normal-arbeidsdag oppleves som rettferdige og fornuftige og beskriver et annet og bedre liv.

For oss som sosialister er det også viktig at det er sammenheng mellom de kravene vi stiller i dag, og det samfunnet vi ønsker å bygge i framtida. Om vi vil ha en sosialisme

som er bygd på deltagelse, sjøloorganisering og reelt folkestyre, der verken kapital eller byråkrati styrer på vegne av befolkninga, Men dersom folk skal ta makta over sine egne liv, kreves tid og overskudd til politikk, til organisering, og til maktutøvelse. Dette er umulig dersom størsteparten av dagen går med til arbeid for føden. Det er enda mer umulig når den resterende delen av dagen går med til omsorgsoppgaver i hjemmet. En radikal forkorting av den daglige arbeidstida er derfor en grunnleggende forutsetning for en demokratisk sosialisme.

Arbeiderklassen i Norge har skifta kjønn. De store arbeidsplassene ser i dag helt annerledes ut en for et par ti-år tilbake. Dersom en ønsker å styrke den nye arbeiderklassens kampkraft og evne til å organisere seg, så må en treffe kvinnfolk hjemme. Kravet om 6-timersdagen henvender seg direkte til kvinnene og deres livssituasjon. Det samler store arbeidergrupper på tvers av ulike arbeidsplasser og yrker.

Dette innlegget er ment som en utfordring til de i RV som ønsker å "tone ned" kravet om 6-timersdagen. Om RV skal meisle ut en helhetlig strategi mot arbeidsløsheta, må denne debatten opp på bordet, og ikke føres "i krokene". Dagens klassekampsituasjon krever felles opptreden og solidaritet. Dersom vi fortsetter å sitte på hver vår lille tue og i hver vår lille fagforening og er oss sjøl nok, vil vi tape de fleste kampene. 6-timersdagskravet kan nettopp brukes som en brekkstang for å styrke enheten i arbeiderklassen. Men det krever at den mannelige delen av arbeiderklassen våkner opp og ser seg om utafør sin egen fabrikkport og sitt "lille klubbkontor".

Valens marxisme

Bolstad om Valen

Anders Ekeland

I Opprør nr 2/3 i år har Nils Bolstad et innlegg under vignetten Marxistisk Debatt som delvis dreier seg om min anmeldelse av Valens bok "Marxistisk renessanse, kommunistisk offensiv."

Min anmeldelse var kort og krass. Det skyldes for det første at jeg er svært kritisk til både Valens metode og enkeltstandpunkter. For det andre at jeg hadde fått liten plass til anmeldelsen. Dermed ble det bare plass til å trekke fram enkelte graverende ting, som f.eks. omtalen av Rosa Luxemburg og gi ganske generelle karakteristikker av Valens metode.

Bolstads svar er for meg på mange måter bare enda en illustrasjon på denne tungsindige, dødsdømte dogmatikken. Bolstad imøtegår ikke min påpeking av Valens skivebom i sitt angrep på Rosa Luxemburg, den hårreisende analogien mellom Trond Andresen og splittene av arbeiderbevegelsen i Tyskland før Hitlers maktovertakelse osv. Men fyller innlegget med mer eller mindre vellykkede ordspill. Ikke henger det helt på greip heller. Bolstad skriver f.eks: "Alle elsker me ørna Rosa Luxemburg..." Jasså? Jeg kan ikke finne noen slik kjærlighetserklæring hos Valen. Men han hører kanskje ikke lenger til "alle"?

Jeg hadde håpet at min anmeldelse skulle være starten på en debatt om Valen. Spesielt

var jeg spent på om Pål Steigan og Halvor Fjermeros ville rykke ut til Valens forsvar. Jeg leste nemlig ders anmeldelser før jeg leste Valen, og ventet meg en bok som var et oppgjør med stalinismen og maoismen på noen punkter, men som henfalt til fatalisme ("Sosialisme er umulig i tilbakeliggende land" og hadde kvasset min mentale penn til forsvar for en mer "maoistisk" "den ubjektive faktoren er veldig avgjørende", at demokrati er vanskelig, men mulig også i tilbakeliggende land osv. osv.) Jeg må innrømme at jeg ble overrasket. Valens bok var mye "villere" enn jeg hadde ventet. Valen er virkelig et vannskille. Liker du den boka, så liker du en metode og stil som jeg oppfatter som meget fjern fra marxismen som kritisk frigjørende tankeledskap. En meget iøyenfallende ting er at Valen ikke ser ut til å bry seg som hva som har skjedd teoretisk på venstresida i verden, sjøl på de feltene som her helt sentrale for hans prosjekt.

Jeg vil spesielt utfordre Pål Steigan og Halvor Fjermeros. Er hovedsida ved Valens prosjekt bra, eller er dette en metodisk og politisk blindgate?

Klassekampens valglinje

Allerns tredje ideologi

Av Jan Hårstad

«Vi tar standpunkt fra sak til sak, og vil da tidvis komme på kollisjonskurs med enkelte», skriver redaktør av Klassekampen, Sigurd Allern i KK 13. august. Som en slags overdommer forsøker Allern å likestille krefte på den «mangfoldige venstresida» og utdeler demonstrativt noen gule kort.

Totalt fraværende i Allerns konsept om venstresida er spørsmålet om hvilken organisasjon det er som kjemper for oppretholdelsen av marxistiske prinsipper, kommunistisk bevissthet, kort sagt: Den revolusjonære marxismens historiske kontinuitet. RV gjør helhertete forsøk på dette.

Like helhertete er SVs forsøk på å frigjøre seg fra den marxistiske tradisjonen og knytte sterkere an til radikal liberalisme og sosialdemokratisme: «seriøs kapitalisme».

Ut fra tingenes egenlogikk vil motsetningene mellom SV og RV ikke minske, men bli utdypet. I denne situasjonen skal Allerns redaksjon ta standpunkt fra sak til sak, altså mellom revolusjonær marxisme og sosialdemokratisme. Dette er et illusjonsmakeri som ikke vil føre noe godt med seg.

Menneskeheten har ikke frambragt - til dags dato - noen ideologi eller metode som befinner seg over eller mellom borgerlig og sosialistisk ideologi. All verdens pragmatisk sikk-sakk og hokuspokus kan ikke skjule dette ubehagelige faktum. Klassekampens utvikling vil selv stille spørsmålstegn ved «Klassekampens» politiske posisjoner og da ryker også mytologien om en mulig upartiskhet over såvel marxister som «seriøse kapitalister».

Neste nummer:

Frister for innlegg i nr. 5 er fredag 8. oktober . Innlegg

sendes til:

Rod Valgallianse v/Opprør-redaksjonen

Goteborggt 8

0566 Oslo

Innlegg i Opprør:

Innsendte debattinnlegg plasseres oftest på debattsidene. Passe lengde

på et debattinnlegg er ca.500 ord eller ca. 3000 tegn hvis du bruker PC.

Innlegg som er lengre enn det, er det sjans for at vil bli forkortet.

Flere sender nå innlegg på disketter. Opprør returnerer disketten om du

vedlegger returporto.

Abonnement:

Abonnement for ikke-medlemmer koster kr. 100,- pr.år.

Betal til:

Opprør, Goteborggt. 8, 0566 Oslo, postgiro 08230311944.

For RV-medlemmer inngår abonnement på Opprør i kontingenten.

RV-grupper må sende medlemsfortegnelser til Oslo.

OPPRØR

På tampen

Ein trassig vimpel

i løpet av dei neste dagane skal RV for første gong plassere ein liten, raud og trassig vimpel på Stortinget. Ein vimpel som verken skal skifte farge eller la seg rive sund av den fleirfarga høgrevinden som blæs både i Storting og Rådhus.

Heilhetssynet til dei rikaste og mektigaste blant finansfolk og bedriftseigarar har no fått ein så sterk dominans i det som kalles det politiske miljøet, at Stortingsfleirtalet kunne trosse den forrige EF-avstemninga og trumfe gjennom det kuppliknande vedtaket om EØS, berre 17 veker før Stortingsvalget. Dei er så på offensiven at Høgreleiar Kaci Kullmann Five på Dagsrevyen i går "garanterte" at Høgre vil respektere ei folkeavstemning om EF-medlemsskap, sjøl om Høgre har programfesta at folkeavstemninga berre skal handle om "forhandlingsresultatet" og ikkje om eit enkelt ja eller nei til norsk medlemsskap.

RVs valkampanje er ein motbrann mot rikfolka og høgrekraftene sin offensiv. Og denne gongen skal vi komme oss på innsida, og så skal vi derifra fortsetje arbeidet med å tenne motbrann etter at valet er over. Som RVs første representant på Løvebakken, skal eg ta med meg det beste frå 20 års opprørsk og utradisjonelt arbeid i eir drygt 50-tals kommunestyre og fylkesting.

Vi blir ei Stortingsgruppe som skal skilje oss ut frå dei fleirfarga grå, på fleire måtar.

(1) Vi er annsleis ved at vi først og fremst ser på oss sjøl som talerør for dei som er

utafor Stortinget:

- Dei mange foreningane og aksjonskomiteane som slåst for menneskeverd uansett alder, og mot rammefinansiering, rettighetskrenking og umenneskeleg nedskjæring i eldreomsorgen.

- Arbeidarar og lokalsamfunn som er trua av bedriftsnedlegging slik som Nordiska Filt, eller utflagging, slik som på Tandberg Data.

- Fagforeningar og arbeidslause som vil ha gjennomført LO-kongressens vedtak om at alle på tiltak skal ha tariff løn.

Alle disse breie bevegelsane vil ha nytte av å få ein konsekvent talsmann inne på Tinget, ein talsperson som meiner at det er Stortinget som er problemet, mens det er folka utafor som er løysinga. Ein talsperson som har samme standpunkt til ei sak når den kjem opp i Stortingssalen som da han på forhånd var ute og diskuterte det i den berørte fagforeninga.

(2) Vi kjem til å skilje oss ut ved at vi ikkje inngår alliansar eller avtalar om makt og innflytelse med noen av JA-partia, som går på bekostning av kampen for å opprettholde Norge som sjølstendig stat. Derfor er utmelding av EØS og kravet om folkeavstemning for å overprøve det illegale EØS-vedtaket av 29. april ei flaggsak

(3) Vi skal skilje oss ut ved at vi etter fattig evne skal løfte lokket av Stortinget og Statsmakta sine arkivskap. I den grad vi får kjennskap til planer og faktiske opplysningar som makta vil halde skjult for folket, så skal RVs Stortingsgruppe legge opplysningane fram for dei det gjeld, anten det er miljøbevegelsa, småbrukarorganisasjonane eller utkastingsstruga flyktningar det handlar om. Formelle spelereglar kjem ikkje til hindre oss i å opptre slik i Stortinget, like lite som det har hindra oss i kommunestyre og fylkesting.

Fordi vi her i Oslo har hatt snart to år med SV i kommunal regjeringsposisjon saman med Ap., og fordi Oslo SV i denne perio-

den beklagelegvis har skifta standpunkt i viktige spørsmål - slik som tariff løn for folk på tiltak og EØS-tilpasning - så vil nok også ein del av førvaldiskusjonane kome til å handle om dei nye forskjellane som oppstår mellom RV og SV når SV blir så stort at partiet får utøvande makt.

Vi skal etter fattig evne legge fram flest muleg av standpunkta våre i dei komande drygt 30 dagane, men etter valget er det

kanskje praksisen vår, meire enn dei prinsipielle standpunkta som kjem til å bli lagt merke til. Fordi vi kjem til å vere lojale mot folk flest - også i praksis - så vil det nok av og til bli merkbare klimaforandringar i Stortingets tilvante liv. Eg trur dei forandringane kjem til å vere til glede og sårt tiltrengt oppmuntring for svært, svært mange i dei komande fire åra.

Erling

Valgkampaktivistene

Det var selvsagt ingen tvil om hvem som skulle få Opprørs røde rose denne gangen. Uansett hvordan valgresultatet måtte bli, er den innsatsen som er lagt ned for å få ut RVs politikk og for å bygge organisasjonen helt uvurderlig. Valgmateriell er skrevet og produsert, skolevalginnledninger er gjennomført, løpesedler er utdelt, lodd er solgt, TV-opptredener er gjennomført, pressekonferanser avholdt. Og ikke minst - vi har fått hundrevis av folk i tale. Uten «grasrot-RVs» innsats hadde valgkampen vært en umulig oppgave. Kos dere med rosa - den er fortjent!

Rød Rose

